

Utorak, 8. februar 2005.

Svedok Ruzhdi Karpuzi

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.22 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Juče smo se razišli dok smo razmatrali jedno zanimljivo pitanje. Dobili smo od kancelarije Tužilaštva jedan pisani podnesak. A rečeno je da biste vi gospodine Khan imali drugačije mišljenje?

ADVOKAT KHAN: Ja sam jutros rekao Tužilaštvu da neću insistirati na svom prigovoru. Mislim da zapravo neće biti spora među stranama o tome čime Tužilaštvo ima nameru da se bavi, a vezano za izjavu svedoka. Ja povlačim svoj prigovor na to da se izjava predoči svedoku kako bi on osvežio svoje pamćenje. Prema tome, časni Sude, nije potrebno da se o tome dalje vodi rasprava, ako je to...

SUDIJA PARKER: Pretresno veće vam je zahvalno gospodine Khan. Mislim da bi bilo dobro kada bismo nekoliko reči rekli za buduće slučajeve, jer sad je prilika dok se još bavimo ovom temom. Kada smo juče završavali sa radom, dobio sam primerak teksta iz *Predmeta Hadžihasanović*, što je bilo pred kraj radnog dana. Ja sam ga letimično pregledao i nisam pimetio jedan bitan deo, drugu polovinu jedne rečenice. Video sam da se tu spominje Simić. U pitanju je bilo unakrsno ispitivanje. Međutim, Žalbeno veće je u svojoj odluci, koja je donesena prethodne godine, izričito imalo stav da bi izvođenje dokaza za vreme glavnog ispitivanja trebalo da izgleda isto kao i kod unakrsnog ispitivanja. S obzirom da je takva situacija – naravno to je nešto o čemu još uvek Pretresno veće ima diskreciono pravo da odlučuje – bilo bi očekivano u određenim okolnostima, ako je sam tok suđenja normalan, da će se Pretresno veće ako dođe do slične situacije tokom izvođenja dokaza Tužilaštva ili kada to bude radio neki od optuženih, u toj prilici držati stava koje je Žalbeno veće donelo u onoj odluci o kojoj smo govorili ranije.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, vrlo sam vam zahvalan na tome. I mislim da će to biti od velike pomoći stranama. Ne želim sada da se upličem u odluku Žalbenog veća. Možda to nije najdetaljnija odluka tog Žalbenog veća. Teško je izvući generalni princip pošto se napravi komparativna analiza različitih *common law* sistema. S obzirom da se radi o odluci Žalbenog veća, dok ona ne bude revidirana, nema smisla da se ponovo oko nje parničimo. Časni Sude, to bi moglo da bude...

SUDIJA PARKER: Vidim da ste gospodine Khan ograničili svoje područje o kom govorite jer ste spomenuli termin *common law*...

ADVOKAT KHAN: Pa...

SUDIJA PARKER: Mislim da se ovde u ovom postupku pred ovim Međunarodnim krivičnim sudom koriste oni mudriji uticaji građanskog prava.

ADVOKAT KHAN: Da, časni Sude, razume se da je jasno i nama i meni da imamo sreće što je jedan od sudija u ovom slučaju cenjeni stručnjak za Komparativno krivično pravo. Ali, časni Sude, uprkos prilično jednostavnom pristupu koji neguje Žalbeno veće, možda ne bi bilo na odmet da se daju i neke smernice vezane za modalitete. Ali možda bi to, časni Sude, trebalo ostaviti za neku drugu priliku.

SUDIJA PARKER: Mislim da nema smisla da oko toga više gubimo vreme. Treba samo da pogledate na koju stranu se krenulo u vašoj zemlji u poslednje dve godine sa donošenjem Akta o krivičnom suđenju iz 2003. godine, koji sam ja sinoć prvi put pročitao. I to je veliki korak. Dakle...

ADVOKAT KHAN: Da, u kom pravcu, naravno...

SUDIJA PARKER:... na taj način mi smo videli ono što su sudije iz Belgije i drugih zemalja, gde funkcioniše sistem građanskog prava, automatski videle i gde se takve prethodne izjave gotovo automatski predočavaju svedoku ako postoji neka razlika ili ako svedok nije u stanju da se seti nekog aspekta svedočenja. Ali mislim da je dosta...

ADVOKAT KHAN: Svakako. Vrlo sam vam zahvalan časni Sude.

SUDIJA PARKER: Naravno, vi možete ponovo da pokušate da pred Pretresno veće iznesete neku argumentaciju da bismo promenili stav, međutim, s obzirom na ono što je rečeno juče i do sada, naš sadašnji stav je ovakav kako sam naznačio. Mislim da sada možemo da uvedemo svedoka i da nastavimo sa radom.

ADVOKAT KHAN: Hvala časni Sude.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine Karpuzi. Želim...

SVEDOK KARPUZI: Dobar dan časni Sude.

SUDIJA PARKER: Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku vašeg svedočenja i da ona još uvek važi. Gospodin Nicholls ima još neka pitanja za vas.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

svedok Ruzhdi Karpuzi

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NICHOLLS – NASTAVAK

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobar dan gospodine Karpuzi.
SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC NICHOLLS: Zamoliću da se svedoku da kopija njegove izjave na albanskom jeziku. Mislim da je tu.

SUDIJA PARKER: Da. Uradimo tako.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, da li imate pred sobom kopiju izjavu koju ste dali Međunarodnom krivičnom суду за bivšu Jugoslaviju u julu 2003. godine? To bi trebalo da bude primerak na albanskom jeziku.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Imam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želim da skrenem vašu pažnju na paragraf broj 11 vaše izjave. Molim vas pročitajte taj paragraf. Mene zanima onaj deo – a radi se o jednom dugačkom paragrafu – koji govori o ceremoniji polaganja zakletve o čemu smo pričali juče. Ako pogledate negde na poslednjoj trećini stranice videćete da piše: "Ono o čemu je govorio, izazvalo je poštovanje prema njemu kao vođi i mi smo želeli da on bude naš vođa. Çeliku je rekao da ako poštujemo ono što je on rekao u svom govoru da je on spreman da bude naš vođa." Da li ste našli i pročitali te reči u vašoj izjavi?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste pročitali ceo paragraf broj 11?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sve, ali deo koji ste pomenuli jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zamoliću vas da pročitate ceo ovaj deo a najviše da se usredsredite na taj deo.

ADVOKAT GUY-SMITH: Samo da upozorimo Pretresno veće, to je prilično dugačak paragraf.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Da, ali on se, časni Sude, odnosi na celu ovu temu, tako da mislim da bi on trebalo da pročita ceo paragraf.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste pročitali gospodine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Sada možete da odložite izjavu. Neće vam više trebati. Postaviću vam ista ona pitanja koja sam vam postavio juče pri kraju radnog vremena. Da bude sasvim jasno, da li se u periodu od ceremonije polaganja zakletve pa do 26. jula [1998. godine] ikada Çeliku saglasio da bude vođa? Sada...

ADVOKAT GUY-SMITH: Pa, izvinjavam se što prekidam. Ulažem prigovor da se ovo pitanje postavlja sada. Koliko sam ja shvatio, ovaj dokument je pokazan svedoku kako bi se odredilo da li je njegovo sećanje osveženo ovom prethodnom izjavom. Ako se o tome radi, onda bi pravi način bio da se pita na sledeći način: da li je u međuvremenu zahvaljujući ovom tekstu osveženo njegovo pamćenje.

TUŽILAC NICHOLLS: To sam ja mislio da kažem u nastavku, nakon što postavim pitanje, ukoliko mu se pamćenje osveži - upravo u tu svrhu i u vezi sa tim pitanjem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, pitao sam vas gospodine...

SUDIJA PARKER: Meni nije jasno kako će vaše pitanje da izgleda. Možda da ga postavite ponovo i da vidimo da li...

TUŽILAC NICHOLLS: Počeću od početka, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja sam upravo pročitao jučerašnje pitanje. U vezi sa tim, da li vam je to što ste pregledali svoju raniju izjavu pomoglo da se podsetite šta je bilo rečeno, šta se dogodilo za vreme ceremonije polaganja zakletve?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Odgovor je isti kao i juče. U tekstu paragrafa broj 11 stoje iste reči kao što sam juče rekao. Bar koliko se ja sećam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Možda je došlo do određene zbrke. Pokušaću da to razrešim. U tekstu paragrafa 11 navodi se da je Çeliku rekao da je on spreman da bude vođa vojnicima. Tako stoji u vašoj izjavi. Odgovarajući na pitanja juče, vi ste rekli u nekoliko navrata da je on odbio da bude proglašen za vođu vojnika na ceremoniji polaganja zakletve. Dakle, ja sam zbumen...

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se. U stvari, ponavljam da gospodin Nicholls nije kompletno naveo šta se nalazi u prevodu na albanski jezik. U prevodu na albanski jezik stoji: "Çeliku je rekao da ako budemo poštivali ono što je on rekao u svom govoru, da bi onda on bio spreman da bude naš vođa". Mislim da je na osnovu prethodnih odgovora svedoka celo to pitanje važno, da bi se razumelo čega se to svedok seća i šta nam govori sada.

SUDIJA PARKER: Čini se da je to srž ovog problema gospodine Nicholls. Možda biste mogli da zamolite svedoka da se usredsredi na taj deo, i ako sam ja korektno razumeo vašu nameru, da onda postavite konkretno pitanje vezano upravo za to.

TUŽILAC NICHOLLS: Da, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, rečenica iz paragrafa 11 glasi: "Çeliku je rekao da ako poštujemo ono što je on rekao u svom govoru da je on spreman da bude naš vođa." To je ono što stoji u vašoj izjavi. Vi ste nam rekli da je vaša izjava iz 2003.

godine ista po sadržaju kao i ono što ste rekli juče. Kada sam vas juče pitao da li je Čeliku rekao u bilo kom trenutku za vreme ceremonije polaganja zakletve da je on spreman da bude vođa, vi ste na to odgovorili "Ne". To se nalazi na stranici broj 56, redovi od 20 do 23. Molim vas objasnite nam šta ste mislili kada ste rekli da su te dve izjave iste, da je to dosledno?

SVEDOK KARPUZI: Časni Sude, dozvolite mi da to objasnim ako smem?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

SVEDOK KARPUZI: Ja sam juče rekao da smo ga mi pitali na osnovu onoga što je on rekao da su ljudi Kosova/Kosovë zajedno bez obzira na veru i nacionalnost, da se svi smatraju narodom Kosova/Kosovë. Posle tih njegovih reči, a njegov govor nije dugo trajao, možda jedan ili dva minuta, ljudi su počeli da se smeju. Bilo je vojnika koji su se nasmejali. Na šta je on rekao: "Ako ne budete imali poštovanja za ono što govorim, tada ja neću da budem vaš vođa". Tako da ja danas ponavljam ono što sam juče rekao: da on nije prihvatio da bude vođa jer su vojnici počeli da se smeju. Ja sam to rekao juče i isto to kažem i danas.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Jeste li to ikada rekli nekom drugom?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: U izjavi stoji da on nije pristao da bude naš vođa.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, da li možete da mi kažete gde to stoji u izjavi ako govorimo o vašoj izjavi iz 2003. godine? Ne morate da žurite.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Evo ovde gde se kaže što je on rekao i šta nas je navelo da ga poštujemo kao vođu i da smo tražili od njega da nam bude vođa. I Čeliku je rekao ako mi poštujemo ono što je on rekao u svom govoru tada bi on bio spremjan postane naš vođa. Ali mi smo se smejavali... ja se nisam smejavao, ali bilo je ljudi koji su se smejavali. I onda je on otišao i rekao da neće da prihvati. On nije htio da prihvati našu ponudu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A... Izvinjavam se, samo da meni bude jasno. To je vaše objašnjenje dela izjave koji ste pročitali gde se kaže: "Stvari koje je rekao izazvale su naše poštovanje kao prema vođi, i mi smo žeeli da on bude odgovoran. Čeliku je rekao da ako mi poštujemo ono što je on rekao u svom govoru, on bi bio spremjan da bude naš vođa"...

ADVOKAT GUY-SMITH: On nije rekao da...

ADVOKAT TOPOLSKI: Ne, ne, ne.

ADVOKAT GUY-SMITH: On je rekao "tada". "Tada" je bitna reč kada govorimo o ovom pitanju. I ta reč je ponovo tu, a budući da ovo nije tumačenje nego prevod, od ključne je važnosti u svrhu prezentovanja argumenta vezanog za ovo pitanje, da se svedoku prevede svaka pojedinačna reč, te da se pojedine reči ne izostavljaju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U izjavi u engleskoj verziji piše: "Çeliku je rekao da ako mi poštujemo ono što je on rekao u svom govoru, on bi bio spreman da bude naš vođa". Možda se u albanskoj verziji zaista i kaže "tada". Međutim, original je engleska verzija. To je ono što je snimljeno i što je pročitano svedoku. Ja mislim da to ne čini nikakvu razliku. Mogu da postavim pitanje sa rečju "tada" - ako svedok više voli. Ali engleski koji je...

SUDIJA PARKER: Možda bi bilo dobro da se ispita da li u albanskoj verziji postoji ova reč koja je subjekt prigovora advokata Odbrane.

TUŽILAC NICHOLLS: Da, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, molim vas da pročitate doslovno rečenicu iz paragrafa broj 11 koja počinje sa: "Çeliku je rekao ako mi budemo poštovali ono što je on rekao u svom govoru...". Pročitajte tu rečenicu reč po reč onako kako glasi na vašem jeziku.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Mislite naglas?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da, molim vas.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: "Çeliku je rekao da ako mi budemo poštovali ono što je on rekao u svom govoru, tada bi on... dakle "...tada bi on bio spreman da bude naš vođa". Dakle, "...tada bi on..."

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. U svakom slučaju, ono što je Çeliku rekao jeste da bi bio spreman da bude vođa pod uslovom da ono što je rekao u govoru bude prihvaćeno. Da li vi tvrdite, i upravo sam tako shvatio kako ste vi razjasnili ovu rečenicu juče, da je Çeliku odbio da bude...

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, izvinjavam se i možda nema koristi od mog ustajanja, ali ovo je još uvek glavno ispitivanje a ne unakrsno ispitivanje.

TUŽILAC NICHOLLS: Ali...

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Ali moramo da razrešimo ovo.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Ja neću pokušati za vas da formulišem pitanje gospodine Nicholls. Jasna je poenta koju vi želite da napravite. Pretresnom veću se čini da se ona ne nalazi u izjavi. Ono što mi je palo napamet jeste da li je izričito rečeno u izjavi na ovaj ili onaj način da je liderstvo prihvaćeno. Ako nije izričito rečeno, onda vaša pozicija može biti malo teža.

TUŽILAC NICHOLLS: Nema izričite izjave, međutim izjava uzeta kao celina, ako je Pretresno veće pročita, pokazuje da svedok navodi da je posle ceremonije polaganja

zakletve Čeliku nazvan "komandant Čeliku" a pre toga nije. Zvali su ga jednostavno Čeliku. Nema izričite...

SUDIJA PARKER: Međutim, vi još niste ispitali da li je svedokovo sećanje o tim stvarima danas onakvo kakvo je bilo juče.

TUŽILAC NICHOLLS: Pa ja pokušavam da objasnim, časni Sude, da je svedok malopre izjavio kada sam ga pitao: "Da li ste to ikada rekli nekome - da je Čeliku odbio da bude vođa zbog toga što njegov govor nije bio dobro primljen među vojnicima?" po svedokovim rečima, kao odgovor na govor. Pitao sam ga da li je ikada bilo kome to rekao, a on je odgovorio: "Da, u izjavi." i pokazao nam ovaj deo. Dakle, ono što pokušavam da uradim jeste da svedok jednostavno razjasni taj odgovor. A da bi to uradio, ja pokušavam da mu kažem da nam objasni kako su te dve izjave iste. Mislim da to još nisam uspeo. Ali ono što pokušavam jeste da on pročita izjavu i da svojim rečima objasni kako ono što je rekao u izjavi - da Čeliku prihvata da bude vođa - znači isto a zapravo je suprotno od onoga što je rekao juče.

SUDIJA PARKER: Moje primedbe su išle u tom pravcu. Ukoliko ne postoji neka jasna izjava o ishodu, onda vaša tvrdnja o materijalnim razlikama nema snažno utemeljenje.

TUŽILAC NICHOLLS: Mislim da postoji bitna razlika, časni Sude...

SUDIJA PARKER: To je pitanje za kasnije tvrdnje ako postane relevantno. Mi sada trebamo da ispitamo ovu situaciju, a vi ste nastojali da razjasnite jasne implikacije ove izjave, a to je da se od tada Čeliku naziva komandant Čeliku. Međutim, to sada nije ono što je iskaz i što je rečeno u iskazu. Ako želite da vidite da li na svedočenje utiče ovo osvežavanje sećanja čitanjem izjave, to je nešto što bi možda vredelo da se nastavi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine Karpuzi, juče ste rekli da je u vremenskom periodu... U stvari, neću to rezimirati. Pogledaću tačan citat. Juče sam vas pitao, to je stranica broj 54: "Posle ceremonije polaganja zakletve a pre 26. jula 1998. godine, da li ste u tom vremenskom periodu ikada čuli da Čelikua zovu komandant Čeliku?"

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, da li smem da nešto primetim?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Pokušavamo da smislimo način da ovo bude lakše za sve nas. I možda bi bilo od pomoći Pretresnom veću da dobije izjavu ili ovaj konkretni paragraf, tako da ne lutate u mraku dok mi ispisavamo naslepo pokušavajući da se izborimo sa određenim pitanjima vezanim za dokaze. Na taj način bi moglo Pretresno veće da se usredsredi na isti način kao i advokati. Ili možda ne. Ali ko zna. Ali u svakom slučaju vi imate informacije.

SUDIJA PARKER: S druge strane je bila tišina. Da li mislite da je to praktično moguće?

TUŽILAC NICHOLLS: Mislim, časni Sude. Nemam prigovor. Ali mislim da je potrebno da bude pročitana cela izjava kako bismo imali bilo kakvu realnu korist.

ADVOKAT GUY-SMITH: To bi bilo dobro.

SUDIJA PARKER:.... predlog da u ovom trenutku čitamo celu izjavu, ali mislim da je paragraf 11 ono na šta treba da se fokusiramo.

TUŽILAC NICHOLLS: Da. I mi to zapravo imamo spremljeno. Možemo da podelimo. Mislim da to do sada nije urađeno.

SUDIJA PARKER: Nažalost, poslednji red ove stranice samo se nazire, ali ga nema.

TUŽILAC NICHOLLS: To je nesreća, jer je to važan red. Ja mogu da pročitam poslednji red, ako će to da pomogne i onda ćemo da nabavimo nove jasnije kopije. Poslednja rečenica u 5. redu glasi: "On je govorio o tome da su ljudi na Kosovu/Kosovë jedno, bez obzira na etničku, versku pripadnost, pol i slično." I mislim da možemo to da stavimo na sistem *Sanction*.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Da, čini se gospodine Nicholls da se nigde direktno ne spominje komandant u ovom kontekstu. Ono čega ovde nema jeste neka referenca na grupu vojnika koji se smeju, kako je on rekao.

TUŽILAC NICHOLLS: To je tačno, časni Sude. Ono što proizilazi iz ovog teksta je upravo suprotno i isto tako nema nikakve izričite izjave Çelikua da on neće biti njihov vođa, što je svedok juče rekao – svedok je upotrebio reči "odbio da bude naš vođa".

SUDIJA PARKER: Dobro. Da se sada vratimo na poentu gospodina Guy-Smitha "Mi vršimo unakrsno ispitivanje". A vi ste sada ovde, u stvari, da bi ispitali svedoka...

TUŽLAC WHITING: Ali...

SUDIJA PARKER: Ovo je izjava koju je on dao. Vi ste tražili i dozvoljeno vam je da svedok pročita i vidi da li može to da mu osveži pamćenje. Na kojoj osnovi vi sugerisete da možete unakrsno da ga ispitate o razlikama ako postoje?

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ja ne mislim da ga unakrsno ispitujem, samo želim da razjasni svoj odgovor, zato što za mene njegov odgovor nije jasan kada on kaže da je ovaj paragraf upravo ono što je on rekao juče. Dakle, to je upravo što ja...

SUDIJA PARKER: Pa možete to da ispitate odgovarajućim pitanjima za ispitivanje, naravno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, isto pitanje i ista tema. Pitao sam vas o ovom delu vaše izjave i da li ste o tome ikome išta rekli. Vi ste nas uputili na ovaj deo paragrafa broj 11. E sad, gde u vašoj izjavi stoji da je Čeliku odbio da bude vaš vođa?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Za vreme razgovora na početku smo imali problema sa istražiocem oko takvih reči i meni nije ni postavljeno takvo pitanje da li je on postavljen za komandanta ili ne. I ja nisam odgovorio na to, pa nisam ni podvukao tako nešto.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Nije to bilo pitanje - da li su vas pitali da li je on postavljen za komandanta ili nije. Ja pitam gde ovde vi kažete da je odbio, jer ono što ste nam rekli i kako sam vas ja razumeo jeste da ste tom rečenicom hteli da kažete da je Čeliku odbio da bude vođa?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ovo pitanje nije bilo postavljeno i zbog toga nisam dao odgovor o tome da li je on postavljen za komandanta ili nije. Da su mi postavili to pitanje, ja bih na njega odgovorio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A gde u tom paragrafu ili u toj izjavi...

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, opet se vraćamo na početak ove sesije. Moj uvaženi kolega je stavio dokument pred svedoka da bi se on podsetio - to je okvir izjave. Svedok je pogledao izjavu i pitali su ga da li mu je to osvežilo pamćenje. Časni Sude, mislim da je sasvim jasno šta je moja tvrdnja. Moj prijatelj trebalo bi da postavi pitanje u adekvatnom obliku. Mislim da nema nikakvog stvarnog spora među stranama o onom što je svedok rekao. Ono što je svedok rekao je jasno. Ako moj prijatelj postavi adekvatna pitanja, mislim da neće biti nikakvih teškoća. Časni Sude, to je moja primedba.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Gospodine Nicholls, ako mogu da sugerishem, ako je svedočenje svedoka različito od onoga što ovde stoji i ako želite da ispitate njegovo sadašnje sećanje o tim pitanjima, izvolite.

TUŽILAC NICHOLLS: Da, hoću časni Sude, ali samo želim da kažem zašto mislim da je ova linija koju pratim odgovarajuća, jer odgovor svedoka na pitanje koje sam postavio: "Da li ste ikada bilo kome govorili o tome da je Čeliku odbio da bude vođa?" bio je "Da". I pokazao je na ovaj paragraf.

SUDIJA PARKER: On je to pokazao. Vi želite da kažete da je to različito, ali to morate da uradite pitanjima koja odgovaraju glavnom ispitivanju da biste istražili te razlike.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, da li se sećate da ste u svojoj izjavi govorili o tome kada su Čelikua počeli da zovu komandantom? Da li se sećate da ste razgovarali o toj temi?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste prvi put čuli da Čelikua...

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne volim da stavljam primedbe, ali uobičajena je praksa kada se radi o osvežavanju sećanja svedoka, da advokatima pokažete deo izjave na koji se pozivate, tako da možemo da pratimo sa vama gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Idemo na paragraf broj 6.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da pročitate paragraf broj 6 na vašem jeziku i recite mi kada budete završili.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Pročitao sam, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

prevodioci: Molimo mikrofon za gospodina Nicholla.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li vam to pomaže da se setite tih događaja?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To je sve u mom sećanju. Čak i bez čitanja ja se sećam stvari koje su se dogodile. I izrazio sam ih ovde.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Dobro. Da li ste ikada čuli – da se sada vratimo na jučerašnji dan – da Čelikua nazivaju komandant Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne razumem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da li ste ikada čuli da Čelikua nazivaju komandant Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To se takođe nalazi u izjavi - da smo čuli u oktobru i novembru da je Čeliku postao komandant. To sam takođe rekao u izjavi.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, da li mogu da vas uputim na jučerašnji transkript, stranica 53, red 18. gde je svedok dao isti odgovor.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Ali mislim da nije potrebno da nas podsećate na te stvari.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitanje je bilo – dozvolite mi da vam ponovo postavim pitanje: kada je bilo prvi put, samo da bude jasno, da ste čuli da Čelikua nazivaju komandant Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: U oktobru ili novembru [1998. godine].

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada ste prvi put čuli za osobu po imenu Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja sam čuo to ime Čeliku, čuo sam to ime posle ceremonije polaganja zakletve. Ali kao komandant Čeliku - to sam ime čuo, komandant Čeliku, u oktobru ili novembru 1998. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, izvinite me za trenutak. Svedoče, dozvolite mi da vas pitam – ovo je takođe pitanje od juče, da li ste znali koji je bio pseudonim Haradina Balae u maju 1998. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Shala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. A da li je to ime pod kojim ste ga poznavali u maju 1998. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da vam postavim jedno drugo pitanje. Rekli ste da ste čuli za Čelikua posle ceremonije polaganja zakletve i rekli ste juče da ste ga videli dva ili tri puta u periodu između ceremonije i bitke od 26. jula 1998. godine. Šta ste vi radili u to vreme kada ste videli Čelikua? Kakve su bile okolnosti kada ste ga sreli?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da li mislite šta sam ja radio ili šta je Čeliku radio?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Mislim šta ste obojica radili?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Sreli smo se tokom borbe na liniji odbrane.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta ste zapravo radili za vreme borbe... izvinjavam se. Da li možete da mi kažete konkretno, po vašem najboljem sećanju, šta ste radili za vreme borbe, koju vrstu oružja ste upotrebljavali, bilo šta čega se sećate?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: O kom periodu me pitate? Da li možete da mi to objasnite?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorim o periodu... pa, rekli ste da niste nikada pre ceremonije polaganja zakletve sreli Čelikua. Dakle, ja govorim o periodu između ceremonije polaganja zakletve, o čemu ste nam juče govorili, znači od kraja juna i početka jula i 26. jula - kada ste vi bili ranjeni u borbi. O tom periodu govorim.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ranije sam spomenuo da sam ga tokom tog perioda video dva ili tri puta, uključujući i tu ceremoniju koja se održala tokom tog perioda. Video sam ga za vreme borbe na liniji odbrane. Kao i svi ostali drugovi, imali smo pred sobom jakog neprijatelja i svi smo se borili.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Moje pitanje je bilo da li se sećate kako ste se borili? Šta ste radili u situacijama kada ste bili na liniji fronta i borili se zajedno sa Čelikuom?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Borili smo se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je radio Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Isto. I on se borio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako znate, gde je on boravio u to vreme? I govorim konkretno gde je boravio u ono vreme kada ste ga vi sretali između ceremonije polaganja zakletve i 26. jula 1998. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne znam gde je on boravio. Samo znam tog dana kada smo se borili da smo dobijali podršku od mnogih ljudi, da smo se svi borili protiv Srpskih snaga koje su bile pred nama. Ja ne znam gde je on bio tokom borbe. Rekao bih da je on bio na položaju sa koga je mogao da puca, sa koga je mogao da ubija paramilitarce ili vojнике. I znate, čak i da je i moj brat bio tamo pored mene, ne bih mogao da vam kažem tačno šta je radio moj brat, iako je bio pored mene.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Časni Sude, da li može svedok na trenutak da izade iz sudnice?

SUDIJA PARKER: Gospodine Karpuzi, molim vas budite ljubazni i pričekajte malo ispred sudnice. Pretresno veće mora da se posavetuje o jednom pitanju. Molim vas sačekajete malo ispred sudnice i mi ćemo vas pozvati čim završimo raspravu po tom pitanju. Hvala vam.

SVEDOK KARPUZI: Svakako časni Sude.

(svedok napušta sudnicu)

TUŽILAC NICHOLLS: Molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu na trenutak?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(pauza)

TUŽILAC NICHOLLS: Prepostavljam da će sledeća pauza biti negde oko 18.00 časova ili je...

SUDIJA PARKER: Rekao bih možda nešto pre 18.00 časova, gospodine Nicholls. Možda pet ili deset minuta ranije, u zavisnosti kako će svedočenje da izgleda u tom trenutku.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Žao mi je što ste toliko dugo morali da čekate napolju. Mi smo morali da se pozabavimo pitanjima koja su se pojavila. A sada će gospodin Nicholls da nastavi da vas ispituje. Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine Karpuzi, da li me dobro čujete?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate koja je bila prva stvar koju ste rekli kada ste juče ušli u sudnicu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Dao sam zakletvu da će govoriti istinu i samo istinu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Tačno. Jedno od prvih pitanja koje sam vam postavio bilo je o vašoj izjavi koju ste dali Međunarodnom krivičnom суду za bivšu Jugoslaviju 19. i 21. jula 2003. godine. Pitao sam vas: "Da li ste govorili istinu prema svom najboljem verovanju i sećanju kada ste davali tu izjavu?" i vi ste potvrdili. Da li se toga sećate?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Takođe sam vas pitao o potpisanoj izjavi koju ste dali ovde u Hagu u nedelju - kada ste uneli ispravke u svoju izjavu iz 2003. godine i izjavili ste da ste govorili istinu i u toj izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želeo bih da malo razgovaramo o vašem razgovoru iz 2003. godine. On je uzet u vašoj kući. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I trajao je dva dana?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodin Lehtinen vam je postavljao pitanja i vi ste odgovarali?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

SVEDOK KARPUZI: Časni Sude, ako dozvolite, želeo bih da dam jedno objašnjenje?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

SVEDOK KARPUZI: Kada me je gospodin Lehtinen ispitivao, mislim kada je došao prvi put, on mi se obratio ovim rečima: "Da li ste vi gospodin Ruzhdi Karpuzi?" i ja sam odgovorio: "Da". "Da li je vaš pseudonim Shala?", "Da". "Da li ste bili učesnik u borbi za Lapušnik/Llapushnik?" Rekao sam: "Da." Onda je on rekao: "Po ovlašćenju gospode Carle Del Ponte mi smo ovde da uzmem izjavu od vas." Pošto poštujem Međunarodni

krivični sud i glavnog tužioca ja sam prihvatio da dam izjavu koju ste već verovatno videli.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala gospodine Karpuzi. I dok ste razgovarali i odgovarali na pitanja i davali izjavu, gospodin Lehtinen je kucao na *laptopu*. Da li je to tačno? Pravio je beleške?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada je završeno davanje izjave, ona je odštampana i prevodilac vam je pročitao. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, to je tačno. Dok su mi čitali izjavu, ja sam imao mnogo rezervi, ali pošto ja nisam dobro obrazovan, možda sam ih drugačije shvatio nego vi, pošto, kao što sam rekao, nemam mnogo godina školskog obrazovanja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I pošto vam je izjava pročitana u vašoj kući, dobili ste priliku da napravite neke izmene, da popravite neke greške?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, zaista. Kada je došlo do potpisivanja izjave, morao sam da kažem prevodiocu: "Da li vi njemu govorite ono što ja kažem ili čovek koji beleži piše ono što on hoće? Ako piše ono što hoće, onda ja neću da potpišem izjavu."

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali pošto vam je izjava pročitana, vi ste je potopisali?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I vi ste je potpisali – ako želite mogu da vam pokažem – posle teksta gde se kaže da je izjava istinita i data po vašem najboljem znanju i sećanju?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi i ja smo se sreli u vašoj kući jednog dana u oktobru, prošlog oktobra [2004. godine]. Da li se sećate toga?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sećam se koji je mesec bio, ali da, bili ste tamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Samo ukratko. Sledеći put smo se sreli u nedelju pre podne ovde u Hagu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobili ste primerak svoje izjave na albanskom jeziku, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zato što ste želeli da je pročitate, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I dobili ste zeleni flomaster da biste mogli dok čitate da napravite beleške o stvarima koje ste smatrali važnim?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nevezano samo za stvari koje su važne, već kao što sam ranije rekao, imao sam određene rezerve i smatrao sam neke stvari spornim. Otuda onda one stvari do kojih je došlo usled prevoda ili prilikom hvatanja beležaka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Zbog toga ste vi pročitali celu svoju izjavu na albanskom jeziku i rečeno vam je da možete da ispravite eventualne greške. Da li je to tačno?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ali svedok je onda primoran da nagađa zašto su od njega tražili da pročita svoju izjavu, osim ukoliko mu to nije bilo objašnjeno u vreme kada je davao izjavu.

TUŽILAC NICHOLLS: To sam upravo rekao.

SUDIJA PARKER: Gotovo da jeste. Ali biste mogli to malo da razjasnite.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobili ste kopiju vaše izjave na albanskom jeziku iz 2003. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobili ste zeleni flomaster, tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rečeno vam je da ne žurite, da uzmete koliko god vam je potrebno vremena za čitanje izjave. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rečeno vam je da na izjavi zabeležite ako ima bilo šta što želite da izmenite?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Dobio sam taj flomaster da napravim ispravke tamo gde sam osećao da bi trebalo i to sam i uradio - koliko sam bio u stanju da razumem. Stvari koje su bile najupadljivije u izjavi ja sam ispravio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. I vi ste potrošili oko 40 minuta pregledajući svoju izjavu i unoseći neke beleške. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne mogu da vam kažem koliko mi je dugo trebalo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali sećate se da smo radili neko vreme, pa smo imali pauzu da biste popušili cigaretu i popili čaj i onda ste se vratili i završili čitanje svoje izjave. Da li se sećate toga?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I vi jeste napravili neke primedbe na albanskoj kopiji vaše izjave tom zelenom olovkom, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS: Izvinjavam se, samo jedan trenutak, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada ču da vam dam primerak vaše izjave od nedelje, 6. februra, koju ste dali ovde u Hagu, pa ćemo malo da prođemo kroz nju. Ne morate da je pročitate odmah. Upravo kao i kod prve izjave iz 2003. godine, nakon što ste dali ovu izjavu prevodilac vam je pročitao na albanskem jeziku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I opet ste na kraju potpisali da je ta izjava istinita u meri u kojoj ste u stanju da se setite, prisetite i govorite istinu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Kada mislite?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Mislim u nedelju kada ste uneli korekcije i potpisali izjavu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Potpisali ste da "Ona sadrži sve što sam rekao po mom najboljem znanju i sećanju", to konkretno piše?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Tako je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da sada pogledate tu izjavu na albanskem jeziku koja bi trebalo da je pred vama. Da li imate primerak? Izvinjavam se, sada vas zapravo pitam da li imate kopiju?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da pogledamo paragraf broj 2. Tu piše: "Danas, 6. februara 2005. godine imao sam sastanak sa istražiocem Ole Lehtinenom i advokatom Julianom Nichollsom u Međunarodnom krivičnom sudu za bivšu Jugoslaviju u Hagu da se pripremim za svoje svedočenje pred Sudom." Da li vidite tu rečenicu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: "Dat mi je albanski prevod moje prethodne izjave i ja sam ga pažljivo pregledao." Da li vidite tu rečenicu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Tako je bilo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: "Pošto sam pregledao izjavu napravio sam sledeće ispravke pred predstavnicima kancelarije Tužilaštva." Tako piše. Da li je tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to je upravo ono što se dogodilo u nedelju, zar ne? Vi ste pažljivo pročitali svoju izjavu i onda uneli neke ispravke?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. E sad, u paragrafu broj 3 vaše izjave u nedelju, vi ste napravili ispravku paragrafa broj 6 vaše izjave iz 2003. godine. Da li to vidite?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želeli ste da ispravite način na koji je paragraf broj 6 bio napisan, odnosno umesto kako je pisalo u izjavi da neki seljani nisu imali oružje, ispravite da su imali sekire... da su neki od njih imali sekire i drugo oružje. Želeli ste da pojasnите deo paragrafa broj 6. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: U prvoj izjavi pisalo je da su oni došli sa svojim sekirama, ali kada sam davao izjavu, možda je to bila moja greška ili greška prevodioca, zato što ja nisam konkretno naveo onako kako treba. Pa sam u vašem prisustvu, gospodine Nicholls, rekao da su seljani došli ne bez oružja, nego sa oružjem, neki su nosili oružje, neki su nosili sekire, neki vile, i tako dalje. To je bila moja ispravka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. E sada, u paragrafu broj 4, govorimo o izjavi koju ste dali u nedelju, pronašli ste grešku u paragrafu broj 7 vaše izjave iz 2003. godine. Da li imate kopije obe izjave pred sobom gospodine Karpuzi? Da li imate dve izjave tu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro. Znači da možete da se pozovete na obe ako bude potrebno. I vi ste pronašli grešku u paragrafu broj 7 albanskog prevoda koji vam je bio dat da pročitate. I u albanskoj verziji u paragrafu broj 7 pisalo je da ste vi znali o štabu iznad Lapušnika/Llapushnik. I vi ste želeli da razjasnite da vi niste znali za neku komandu iznad Lapušnika/Llapushnik. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. To je bilo kako je napisano, ali u mom razgovoru sa gospodinom Lehtinenom i prevodiocem, na engleskom je bilo napisano i ono što sam rekao i moja primedba. Ali na albanskom je stajalo: "Ja sam znao" a na engleskom: "Ja nisam znao".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Znači gospodin Lehtinen vam je pojasnio da je izjava na engleskom tačna, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I mi...

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Za deo o kome govorimo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da. I u vašoj dodatnoj izjavi, vi ste napomenuli da ste pronašli tu grešku u verziji na albanskom jeziku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sledeću ispravku ste napravili u paragrafu broj 8 izjave iz 2003. godine, da bude jasno. Želeli ste da razjasnите da ono što ste

podrazumevali pod kućom Gězima Gashija, nazivajući je glavnom tačkom, da to nije bila glavna tačka za OVK u Lapušniku/Llapushnik, nego da je to bila glavna tačka za vas i druge vojнике. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to je takođe bilo zabeleženo u ovoj izjavi od nedelje?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U paragrafu broj 14 izjave iz 2003. godine pronašli ste još jedno mesto gde je trebalo da se napravi ispravka. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U svojoj izjavi od prošle nedelje rekli ste da želite da se razjasni da ste bili u tako teškom stanju posle povrede od 26. jula 1998. godine da ne možete da se jasno setite kako ste zapravo stigli do Klečke/Klečkë. I to je bila ispravka koju ste žeeli da napravite. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Gospodine Nicholls, ako mi dozvolite, kada ste vi bili prisutni, uz prisustvo gospodina Lehtinena i prevodioca – izvinjavam se što ne znam njeni ime – kada ste me posetili u kući, čak i tada ja sam napravio ovaj prigovor. Ali mi je Lehtinen rekao: "Kada dođeš tamo onda možeš da objasniš da li je to bilo tako".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Onda kada ste došli ovamo vi ste ispravili taj deo izjave o lošem stanju u kom ste se nalazili posle ranjavanja kada ste odvedeni u Klečku/Klečkë?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sledeću ispravku ste napravili u paragrafu broj 15 vaše izjave iz 2003. godine. Taj paragraf vas opisuje kao vođu odreda posle povratka u vaše selo?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste uneli ispravku u izjavu tako što ste opisali svoju poziciju kao vođu grupe prijatelja u vašem selu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To su bile sve ispravke u vašoj izjavi od 2003. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, po mom sećanju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U stvari, ako pogledate sledeći paragraf broj 8, kažete: "Osim tih ispravki napravljenih u ovoj izjavi, izjava koja je data u julu 2003. godine je tačna". Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada želim da vam postavim nekoliko pitanja o vašoj izjavi iz 2003. godine. Prvo da pogledamo paragraf broj 11. Molim vas da pogledate paragraf broj 11? Imate li ga pred sobom gospodine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Izjava počinje, i ja će da parafraziram – jednog dana u junu ili julu 1998. godine Voglushi je skupio sve vojnike u dvorištu kuće koja je bila pored kompleksa koji je spomenut kao zatvor. I to je tačno, zar ne? Sve vojnike...

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U tom dvorištu je bila kuća i jarbol za zastavu. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I vi ste nam juče rekli, a i videli smo šemu koju ste obeležili da je to bila kuća Bali Vojvode. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U izjavi se kaže: "Tri osobe su podigle zastavu."

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I vi ste bili jedna od te tri osobe koja je učestvovala u ceremoniji podizanja zastave, i to je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Posle toga pročitana je kratka zakletva i vojnici su je ponavljali. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vi se ne sećate kako je tačno glasio tekst zakletve? To ste to rekli juče juče, to piše i u izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste pročitali taj ceo paragraf kada ste u nedelju pregledali svoju izjavu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pošto je položena zakletva bilo je jedno okupljanje kada je Čeliku održao kratak govor. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Da li mogu da dam jedno objašnjenje ako je moguće?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Možete.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nije to bio sastanak. Posle položene zakletve kada smo se razišli, mi – grupa prijatelja – tada su te reči izgovorene. To je trajalo minut ili dva minuta. Ja sam to rekao čak i Ole Lehtinenu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pogledajte rečenicu koju imate na kopiji na albanskom jeziku gde stoji: "Posle polaganja zakletve, došlo je do okupljanja gde je Çeliku održao kratak govor". Da li se tu u toj rečenici pojavljuje reč koju će ja da pokušam da izgovorim kao "fjalim"?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, pojavljuje se reč "okupljanje".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja govorim o reči "govor".

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U izjavi, to se zove "govor".

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, to je kratak govor.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Çeliku je održao kratak govor. To je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi se ne sećate svih detalja tog govora, što je razumljivo, ali se sećate da je Çeliku govorio o važnosti zaštite civila i potrebe da se bude pažljiv prema njima. To je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorio je da su svi ljudi na Kosovu/Kosovë jednaki bez obzira na nacionalnost, veru i pol. Da li se sećate da je to bilo rečeno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: "Stvari o kojima je govorio činilo je da ga poštujemo kao lidera i mi smo želeli da nas on vodi", i ja sam proverio albansku verziju. U albanskoj verziji se kaže "i mi smo želeli da on bude naš vođa". To je ono što stoji u izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: "I Çeliku je rekao ako budemo poštivali ono što je rekao u svom govoru da bi bio spreman da bude naš vođa". I to je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Istina je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to je tačno ono što se dogodilo na ceremoniji polaganja zakletve, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, sada želim da pogledate paragraf broj 12. Možda bismo mogli ovo da razjasnimo. Želeo bih da mi pomognete da to razumem. To je još jedan od paragrafa u koji niste uneli nikakve korekcije. U prvoj rečenici se kaže da ste na polaganju zakletve vi prvi put videli Čelikua. I to je tačno, zar ne? To je bilo prvi put da vi Čelikua vidite lično. Da li je to ono čega se sećate?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, koliko se sećam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Niste ga videli 8. i 9. maja 1998. godine za vreme borbi?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam ga video.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I onda stoji: "Istražilac me je pitao u koliko prilika sam video Čelikua u Lapušniku/Llapushnik, i ja sam mislio da je to bilo otprilike tri puta". I to je tačno, zar ne? Vi ste videli Čelikua u Lapušniku/Llapushnik otprilike tri puta?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da sam vas juče pitao o tom vremenskom periodu... juče sam vas pitao za vremenski period od ceremonije polaganja zakletve do 26. jula 1998. godine kada ste bili ranjeni u borbi. I rekli ste u izjavi da ste u tom periodu videli Čelikua otprilike tri puta u Lapušniku/Llapushnik. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I sledeće što kažete u izjavi je: "Moguće je da je češće dolazio, ali ovo je ono što ja znam". I to je tačno, zar ne? Rekli ste ono što vi znate?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, rekao sam ono što sam znao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ono što ste vi znali jeste da je on tamo bio otprilike tri puta, a da je možda bio i više, ali vi ga niste videli u tim drugim prilikama?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. I sećate se da je došao da pozdravi vas i druge vojnike na borbenim položajima "da vidi kako se kopaju rovovi i slične stvari". I to je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, da vidi kako se kopaju rovovi. Ne sećam se da sam to izjavio, ali je tačno da sam rekao da sam ga video tokom borbi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da budem sasvim jasan. Vi ste ga videli u Lapušniku/Llapushnik za vreme borbi, između datuma ceremonije polaganja zakletve i 26. jula 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I takođe ste ga videli u Lapušniku/Llapushnik između datuma ceremonije polaganja zakletve i 26. jula 1998. godine kada je došao da vidi kako se vršilo kopanje rovova?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne kako se vršilo kopanje rovova, jer su u tom vremenskom periodu rovovi već bili iskopani. Ali sam ga tokom borbi video u rovovima da se bori zajedno sa nama. Jer kao što sam već rekao, ljudi iz raznih sela su dolazili da nam pomognu. Mi nismo znali ko su oni, ali nismo imali pravo da ih pitamo. Mi nismo imali vremena da vidimo odakle dolaze i ko su oni.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitanje koje sam vam malopre postavio je sledeće: vi se sećate da je on, Čeliku, dolazio da pozdravi vas i druge vojнике na borbenim položajima i da vidi kako napreduje kopanje rovova - i vi ste na to pitanje odgovorili potvrđno: "Da, da vidi kako se kopaju rovovi." Da li je to tačno? To je ono što ste odgovorili pre nekoliko trenutaka?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pogledajte izjavu koja je pred vama. U redu. "Sećam se da je došao da nas pozdravi na borbenim položajima i da vidi kako napreduje kopanje rovova i slične delatnosti". Da li vidite tu rečenicu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, vidim tu rečenicu. Vidim je, ali ja sam ovde da govorim istinu i ono što kažem jeste da sam ga video na liniji fronta za vreme borbe. I malopre sam takođe rekao da možda ne razumem na isti način stvari i rečenice kao i vi. Ja ne mogu da ulazim u dubinu stvari kao što možda vi ulazite, ali neke stvari su se možda desile. On je možda nešto tako napisao. Ali ja ne znam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. "Sećam se da je došao da nas pozdravi na borbenim položajima i da vidi kako napreduje kopanje rovova i slične delatnosti". Da li ima bilo šta što ne razumete u ovoj rečenici dok je čitate?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nema ništa što ne razumem kada je reč o ovoj rečenici, ali ne sećam se da sam to izjavio - da je došao da nas poseti na liniji fronta. On se borio sa nama na toj liniji fronta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A u sledećoj rečenici piše: "Ne sećam se da sam ga ikada video u Gëzimovoju kući." I to je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I kada ste čitali svoju izjavu, imali ste olovku, pažljivo ste pročitali svoju izjavu, vi tada niste ništa ovde zabeležili, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nije mi jasno. Šta hoćete da kažete? Gde?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ono što hoću da kažem jeste da ste mi upravo rekli, i ja znam da ste u pravu, da nema ništa zbunjujuće u vezi ove rečenice gde стоји да je Čeliku dolazio u posetu da vidi kako se obavlja kopanje rovova. Kada ste u nedelju čitali izjavu i kada ste imali vremena da upišete neke beleške i da ispravite svoju izjavu, vi niste tom prilikom rekli bilo šta u vezi sa tom rečenicom. Zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je da nisam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A to je zato što znate da je to istina?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja vam ponavljam da je istina da sam ga viđao tokom borbi na liniji fronta. Vi možete da napišete šta hoćete i možete da protumačite kako želite, ja sam rekao ono što znam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali mi nismo zapisali ono što smo žeeli, mi smo napisali... gospodin Lehtinen je zapisao ono što ste vi rekli i to je razlog zašto vam je bilo dozvoljeno da proverite izjavu - da budete sigurni da je tačno...

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, možda zaista nema potrebe da ulažem prigovor, ali ponavljam, postoji razlika između sporenja sa svedokom i unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Došli ste do ivice gospodine Nicholls. Bilo bi sigurnije da se vratite nazad.

TUŽILAC NICHOLLS: Povučiću se, časni Sude. Samo sekund strpljenja, časni Sude. Izvinjavam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, molim vas da predemo sada na paragraf broj 6 vaše izjave iz 2003. godine. U toj izjavi počeli ste da govorite o tome kako nije bilo komande u Lapušniku/Llapushnik kada ste vi prvi put stigli tamo. To je tačno, zar ne, po vašem mišljenju?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Voglushi je bio poštovan čovek među vojnicima. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: On je izabran da bude voda?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je istina, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: On je poginuo u borbama za Lapušnik 26. jula 1998. godine, kao što se kaže u ovom paragrafu. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je bio isti dan kada ste vi ranjeni?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: 18. maja – i vi ste o tome juče svedočili – bilo je još borbi u Lapušniku/Llapushnik i Srbi su pokušali ponovo da ga zauzmu. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. 18. ili 19. maja, nisam siguran kog od ta dva dana, ali mora da je bilo ili jednog ili drugog. To je bilo vreme na koje sam mislio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I tog dana, bez obzira da li je to bilo 18. ili 19. maja, kao što piše u vašoj izjavi, sećate se da je čovek koga su zvali Fehmi Lladrovci, došao u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam se toga setio u tom trenutku ali me je gospodin Lehtinen podsetio na to... na tu osobu koja je bila tamo u borbi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U vašoj izjavi stoji da se vi sećate da je čovek po imenu Fehmi Lladrovci došao u Lapušnik/Llapushnik. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, istražilac Ole Lehtinen me je pitao: "Da li si bio prisutan kada je Fehmi Lladrovci održao govor?" i to je bio trenutak kada sam se setio da je ta osoba učestvovala u borbi, ali se nisam sećao njegovog govora. Možda sam bio na položaju. Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali nisam vas ništa pitao o govoru. Moja poenta je bila da je u izjavi tačno da ste se vi setili čoveka koji se zove Fehmi Lladrovci koji je došao u Lapušnik/Llapushnik u to vreme?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: A vezano za to da li sam tako nešto rekao, Ole me je pitao da li je to moguće, a ja bih ga ljubazno zamolio da mi kaže da li me je on podsetio na to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja vas nisam pitao ko je koga podsetio. Pokušajte da odgovorite na pitanje. Ono što ste vi izjavili jeste da vas je Ole pitao da li ste bili na tom skupu ili da li ste čuli govor tog čoveka i vi niste mogli da se setite govora. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sećam se tog govora, ali kasnije sam se setio kada me je Ole podsetio da je on bio tamo zajedno sa svojom ženom. Oboje su bili vojnici OVK.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, sada je oko pet ili deset minuta pre nego što ste vi rekli. Ali ako je moguće, ovo bi bio dobar trenutak za pauzu?

SUDIJA PARKER: U redu. Sada ćemo da imamo našu drugu pauzu i ako ne bude nekih drugih prekida, nastavićemo sa radom u 18.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, imam još nekoliko pitanja u vezi sa paragrafom broj 6 vaše izjave iz 2003. godine. Borba o kojoj ste govorili u tom paragrafu,

bio je drugi pokušaj koji je izведен 18. ili 19. maja, da Srbi povrate Lapušnik/Llapushnik. Zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Deo vaše izjave o kojoj smo upravo govorili - o vašem prisećanju na čoveka po imenu Fehmi Lladrovci, da li govorimo zapravo o 18. i 19. maju?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I postavljeno vam je pitanje da li ste vi bili prisutni na skupu sa Fehmijem Lladrovcijem koji je održan tih dana u vreme tih borbi i gospodin Lehtinen vas je to pitao, i vi ste mu rekli da vi niste prisustvovali bilo kakvom skupu te vrste koji je bio održan 18. ili 19. maja 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Za vreme tih borbi 18. i 19. maja 1998. godine veliki broj seljana je pristigao da vam pomogne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Neki su imali oružje, neki sekire i slične stvari. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je takođe dovelo do povećanja broja vojnika u Lapušniku/Llapushnik u narednim danima. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U vreme ceremonije polaganja zakletve, a to će da opišem kasnije, rekao bih da je tamo bilo nekih 50 do 60 vojnika. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ovde u ovoj izjavi govorite o periodu između 18. i 19. maja 1998. godine i o ceremoniji polaganja zakletve, koja je bila krajem juna ili početkom jula 1998. Je li tako?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vi ste objasnili ovde kad ste juče svedočili da je na samom početku u Lapušniku/Llapushnik bilo svega nekoliko vojnika. Taj broj se uvećeо posle 18. i 19. maja, kada je bilo oko 50 do 60 vojnika krajem juna, početkom jula. To je period o kome govorimo. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Postavljeno vam je pitanje kada ste prvi put čuli za komandanta Čelikua, i vi ste odgovorili: "Rekao bih da je to bilo u isto vreme kada smo počeli da slušamo glasine o Glavnoj komandi OVK i o Čeliku." I to je tačno, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Kada je reč o Glavnoj komandi činjenica je da smo o tome govorili kako bismo povećali moral. Ali mi zapravo nismo znali za tu komandu. Ali kada je reč o Čeliku kao komandantu, ja sam za njega saznao tek kasnije, oktobra ili novembra 1998. godine, i to sam i malopre rekao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pogledajmo sada ono što ste izjavili u vašoj izjavi: "Ja nisam rekao, a ako jesam, to je onda greška, za komandanta Čelikua. Nisam." To je bilo u vreme kada ste vi prvi put čuli priče o Čeliku. U to vreme njega nisu oslovljavali sa "komandant"?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, njega nisu oslovljavali sa "komandant" od 18. maja, ili oko tog vremena, pa sve do kraja juna, početka jula 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja nisam čuo da su ga ljudi oslovljavali sa "komandant Čeliku".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ne. Tokom tog perioda, samo želim da bude ovo jasno, bio je samo Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam vas dobro čuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ponoviću pitanje. Tokom perioda o kome razgovaramo, 18. maja 1998. godine, tu negde, 18.,19. maja pa do kraja juna i početka jula, vi niste čuli da Čelikua zovu komandant Čeliku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ali mi smo bili sami pripadnici jedinice *Čeliku*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Tako je. Molim vas odgovorite na pitanje. Recite mi ako je potrebno da ponovim pitanje.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja mislim da sam odgovorio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja vas nisam pitao da li ste vi bili pripadnik jedinice *Čeliku*. Pokušaćemo ponovo. Dobro me slušajte. Ako želite, možete da pogledate i svoju izjavu. Između 18. i 19. maja 1998. godine pa do kraja juna i početka jula vi niste čuli da Čelikua oslovljavaju sa komandant Čeliku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam čuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U to vreme čuli ste jedino da ga zovu Čeliku a ne kao bilo kakvog komandanta. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ne sećate se da li su ga zvali komandant Čeliku. Da li je to ono što kažete?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne sećam se ovog o čemu vi govorite.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Pokušaću da još pojednostavim. U vremenskom periodu o kom razgovaramo, o vremenskom periodu o kom vi govorite u paragrafu broj 6 svoje izjave, Čeliku je bio poznat jedino kao Čeliku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: U to vreme ja ga nisam uopšte poznavao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Znam da ga niste poznavali. Znam da ga niste sreli do ceremonije polaganja zakletve. Međutim, u vašoj izjavi koju ste pregledali, za koju ste pod zakletvom izjavili da je tačna, rekli ste da ste u tom periodu čuli glasine o Čelikuu. I to je tačno, zar ne? Niste čuli da je bio komandant ali ste čuli za Čelikua?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Ja sam već ranije rekao da do oktobra, novembra nisam čuo da ljudi govore o njemu kao komandantu Čelikuu. Ali čuo sam reč "Čeliku", pri tom se mislilo na nas, na pripadnike jedinice Čeliku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da pogledamo sada vašu izjavu. Molim vas pogledajte svoju izjavu. Na dnu paragrafa broj 6 stoji ovako: "Istražilac me je pitao kada sam prvi put čuo da se govorio o komandantu Čelikuu". Da li vidite tu rečenicu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Vidim je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: "Rekao bih da smo u isto vreme počeli da slušamo glasine o Glavnoj komandi OVK i o Čelikuu". To je ono što piše, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, to sam rekao ranije. To je potpuno ista stvar.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitanje je: to piše u vašoj izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, to je ono što ovde piše: "Istražilac me je pitao kada sam prvi put čuo za komandanta Čelikua, i ja bih rekao da smo u isto vreme počeli da slušamo glasine o Glavnoj komandi OVK i o Čelikuu". To je ono što piše.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U sledećoj rečenici piše: "U to vreme nisu ga zvali komandant." Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi u toj rečenici govorite o Čelikuu kao čoveku, osobi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, o čoveku. Ali ja sam ovde već rekao da nisam znao ko je Čeliku bio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro. Niste znali ko je on bio. Ali mi sada ne govorimo o jedinici Čeliku u ove poslednje tri rečenice, nego govorimo o Čelikuu kao čoveku, za koga ste kasnije saznali da mu je pravo ime Fatmir Limaj. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dalje stoji: "Tek posle ceremonije polaganja zakletve sam čuo taj izraz". To je ono što stoji u izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, prvi put ste sreli Čelikua na ceremoniji polaganja zakletve. Tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pre toga nikada niste čuli da se o njemu govori kao o komandantu. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pre toga ste samo čuli da je ime te osobe Čeliku ali se niste sreli sa tom osobom?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Mislite na našu jedinicu?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ne. Sada razgovaramo o ove tri rečenice. Ja znam da ste čuli za ime jedinice u kojoj ste bili u to vreme. Međutim, to nema veze sa mojim pitanjem.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Bojim se da vas ne razumem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Pokušaću da ubrzam stvari. Zamoliću vas da u sebi pročitate poslednje četiri rečenice iz paragrafa broj 6.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: "Mogu da kažem da smo u to vreme počeli da slušamo priče o Glavnoj komandi i o Čeliku. U to vreme nisu ga zvali komandant. Tek posle ceremonije polaganja zakletve sam čuo taj izraz. Pošto smo položili zakletvu i pošto je pao klanac Lapušnik/Llapushnik, tek tada sam čuo za taj termin".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitanje je bilo samo da pročitate te poslednje četiri rečenice. Dakle, u te četiri rečenice konstantno se pominje Čeliku i misli se na osobu Čeliku. Da li je to tačno? Mislim da ste mi na to već odgovorili i da ste rekli "Da".

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Šta mislite pod tim "Da"? Ja sam rekao da sam čuo za Glavnu komandu i za Čeliku, našu jedinicu Čeliku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, u sledećoj rečenici kad vi kažete... tu стоји: "U to vreme njega nisu zvali komandant". Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A jedinicu kao grupu ljudi u vojsci, nju nikad niko ne zove komandant, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, kada kažete: "U to vreme njega nisu zvali komandant", vi govorite o čoveku koji se zove Čeliku?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorite o periodu između 18. i 19. maja pa do kraja juna, početka jula 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ove reči ovde: "U to vreme njega nisu zvali komandant" ja sam tu mislio kada me je Ole pitao... on me je pitao: "Šta je komandant

Čeliku radio u to vreme?", ja sam odgovorio da u to vreme on nije bio komandant, nego posle pada klanca Lapušnik/Llapushnik, tek onda je bio postavljen za komandanta. Jer tek sam tada čuo za njega, zato što me u to vreme mnoge stvari nisu zanimale. To je bio oktobar ili novembar, tada sam prvi put čuo da je ime spomenuto kao komandant Čeliku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro. Na dnu ovog paragrafa kažete: "Tek posle ceremonije polaganja zakletve ja sam čuo za taj izraz", pri tom ste mislili da su ga zvali komandant Čeliku. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Posle ceremonije, ceremonije polaganja zakletve i posle pada klanca Lapušnik/Llapushnik, što je bilo u oktobru ili novembru, dakle negde u to vreme ja sam čuo za taj izraz.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Moje pitanje je: to je ono što piše u vašoj izjavi na dnu paragrafa broj 6. Da li je to tačno? "U to vreme njega nisu zvali komandant. Tek posle ceremonije polaganja zakletve ja sam čuo za taj izraz." Pitanje je bilo: da li to je ono što piše u izjavi?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste ovaj paragraf pročitali kada ste imali priliku da pregledate svoju izjavu i napravili ste neke izmene u tom paragrafu. Da li je to tačno? Pogledajte paragraf broj 6 u vašoj izjavi od prošle nedelje.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, pročitao sam to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, vi ste pažljivo pregledali svoju izjavu i uneli jednu izmenu. Jedina korekcija koja je napravljena tiče se seljana i da li su imali naoružanje. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I sada tokom vašeg svedočenja kažete da je posle polaganja zakletve, one iste o kojoj smo govorili kada su vojnici tražili da Čeliku bude njihov komandant, kada vi kažete "posle ceremonije polaganja zakletve", da li vi govorite o periodu: septembar, oktobar i novembar?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da ste juče rekli da ste oko septembra, oktobra ili novembra čuli da se o Čeliku govori kao o komandantu tog područja? To je na 53. stranici.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja sam vas pitao: "Kog područja?" a vi ste rekli: "121. brigade".

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja sam vas pitao koje su jedinice ušle u sastav 121. brigade.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A vi ste rekli: "Sve manje grupe koje su bile tamo... od Kišne Reke/Kishnarekë, Nekovca/Nekoc, Banjice/Baicë, Šalje/Shale, Krajmirovaca/Krojmir, Petraštice/Pjetërshticë, Crnoljeva/Carralevë pa sve do Lužnice/Luzhnicë.", sva ta područja su se integrisala u 121. brigadu." Da li je to tačno? Hajde da to kažemo na ovaj način: vi ste nam rekli...

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Izvinjavam se. Ja sam spomeno Kišnu Reku/Kishnarekë, ali nisam spomenuo Likovac/Likoc... Nekovce/Nekoc. Za Šalju/Shala, Petrašticu/Pjetërshticë pa do Lužnice/Luzhnicë rekao sam. Sve one su se integrisale u 121. brigadu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da vam pokažem kopiju karte broj 6.

TUŽILAC NICHOLLS: Možda možemo da damo svedoku kopiju karte koja je bila dokazni predmet juče. Nemamo nijedan neobeleženi primerak. Za zapisnik: to je dokazni predmet Tužilaštva broj P127. Da li možemo da ga stavimo na grafoskop, molim vas?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Gospodine, vi se sećate da smo juče gledali ovu kartu i vi ste na njoj obeležili neke od lokacija gde su se nalazile jedinice koje ste znali: *Guri, Pëllumbi, Çeliku?*

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, možda će se moj uvaženi kolega baviti ovim. Mislim da je došlo do greške na sistemu *Live Note* u 11. redu. Pojavljuje se da svedok... to je 16. stranica na glavnom monitoru... da svedok nije spomenuo Nekovce/Nekoc ali... Časni Sude, mislim da bi bilo bolje da se javim kada to bude rešeno. Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Nastavite gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Da li mogu samo da pitam odakle dolaze ove korekcije?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, nije moja navika da odgovaram na pitanja zastupnika. Ja sam se izvinio Sudu zbog ove upadice.

SUDIJA PARKER: Gospodine Khan, da li je vaš izvor prevodilac koji vam je pomogao?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, prevodilac... da odgovorim na vaše pitanje, prevodilac nam je preneo poruku.

SUDIJA PARKER: Da. Dobro. Ne bismo oko toga trebali da pravimo probleme. Često imamo greške u transkriptu, i ako budu ispravljene to će biti svima korisno.

TUŽILAC NICHOLLS: Da. Hvala časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, juče ste govorili o 121. brigadi i da je ona formirana u septembru, oktobru ili novembru. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi niste znali tačno kada je formirana?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To je tačno. Nisam znao. Nisam znao tačno kada je ta brigada formirana zato što sam bio ranjen i nisam mnogo brinuo šta se oko mene događa, kako se to dogodilo, kako je formirana.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada ču da vas zamolim da pogledate ovu kartu i da mi kažete ako možete, nastojim da budem jasan, koje je područje potpadalo pod 121. brigadu u vreme kada je ona formirana? Vi ste juče počeli da nam pričate o jedinicama i odakle su one dolazile.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne znam te jedinice po imenu osim naše jedinice Čeliku 3. Kako su se druge jedinica zvala ja to ne znam. Mogu samo da vam opišem koju je teritoriju pokrivala ta brigada, 121. brigada, kada je bila formirana.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je tačno ono što sam želeo da uradite.

Zamoliću da vam se da olovka i molim vas da zaokružite to područje. Znam da nećete to moći sasvim precizno da uradite ali približno, koliko najbolje možete, zaokružite područje koje je potpadalo pod 121. brigadu u vreme kada je ona bila formirana.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: (svedok prihvata)

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ovo je približno to područje..

TUŽILAC NICHOLLS: Ja sada neću da čitam imena svih mesta ali je svedok nacrtao liniju koja okružuje područje na jugu ispod Lapušnika/Llapushnik u jednom ovalnom obliku do Mališeva/Malishevë i zatim nazad.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, to je bila zona odgovornosti 121. brigade kada je ona formirana?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Mislim da je tako, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A Fatmir Limaj je bio komandant 121. brigade kada je ona formirana?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja imam informaciju da je to bilo tako. Ne znam tačno, ali tako je bilo rečeno na početku.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da vas ponovo pitam oko vašeg odgovora na paragraf broj 6. Kada vam je postavljeno pitanje o tome kada ste prvi put čuli za komandanta Čelikua, vi ste rekli: "Tek posle ceremonije polaganja zakletve ja sam čuo za taj izraz." Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Rekao sam posle zakletve, ali sam mislio na oktobar ili novembar. Tada sam čuo ovaj izraz. To sam vam ponovio bezbroj puta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro. Ja sada govorim o vašoj izjavi koju ste pregledali, proverili i uneli ispravke. U njoj stoji: "Tek posle polaganja ceremonije zakletve ja sam čuo da se tako govorio o komandantu Čeliku". To je jednostavno, da ili ne? To je ono što stoji u izjavi.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ja sam to i ranije objasnio prvo Ole Lehtinenu i vama, da sam kasnije, posle zakletve... kasnije, mnogo kasnije - u oktobru ili novembru ja sam čuo taj izraz.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste to mnogo puta objasnili. I to što ste hteli da nam kažete nama je jasno. A sada ču da vas pitam samo još jednom i više neću da ponavljam. Molim vas pročitajte poslednju rečenicu u paragrafu broj 6. Tamo piše: "Tek posle ceremonije polaganja zakletve ja sam čuo za taj izraz." Da li je to tačno? Molim vas, samo da ili ne.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To je ovde napisano. Ali ja sam objasnio kada sam to čuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Pokušajte samo da odgovorite na moje pitanje. Do sada ste mnogo puta rekli da je to bilo posle formiranja 121. brigade da ste tada prvi put čuli da Fatmira Limaja zovu Čeliku, komandant Čeliku. Je li tako?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi kažete da je to bilo u septembru, oktobru ili novembru 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Približno u to vreme. Ne mogu da se setim tačno kada sam to čuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Dakle, kada vam je tokom razgovora postavljeno pitanje kada ste prvi put čuli za komandanta Čelikua, zašto kažete "posle ceremonije polaganja zakletve"? Vi ne kažete posle pada Lapušnika/Llapushnik. Ne kažete posle formiranja 121. brigade. Ne kažete u septembru, oktobru ili novembru 1998. godine. Zašto kažete "posle ceremonije polaganja zakletve"?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Molim vas da li možete da ponovite poslednji deo pitanja... oh, dobro. Da, ja sam rekao – "posle ceremonije polaganja zakletve". Kada me je Ole pitao: "Da li si to čuo za vreme ceremonije polaganja zakletve?" A ja sam odgovorio: "Ne, ja nisam čuo to u to vreme, ja sam to čuo posle formiranja 121. brigade."

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dali ste ovu izjavu pre dva dana. Vi ste se zakleli da je tačna. Vi ste je proverili i ovde ste pod zakletvom rekli da je istinita. Da li je to tačno? To je izjava iz 2003. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U izjavi stoji da vam je postavljeno pitanje kada ste čuli da se Čeliku oslovljava kao komandant. Tačno? Dozvolite mi... izvinjavam se. Izbrisite ovo. U izjavi stoji: "Kada me je istražilac pitao kada sam prvi put čuo priče o komandantu Čeliku." Da li je to tačno? To piše u izjavi.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste to pročitali. Niste uneli ispravku. Niste rekli: "Ne, istražilac me je pitao da li sam čuo da je Čeliku komandant Čeliku u vreme ceremonije polaganja zakletve." To sugestivno pitanje se ne pojavljuje nigde u izjavi, zar ne?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To nije u izjavi. Ali u stvarnosti možete da pitate Olea da li je bilo tako ili nije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste u svojoj glavi povezali vreme kada su Fatmira Limaja počeli da zovu "komandant Čeliku" sa formiranjem 121. brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne razumem pitanje. Molim vas da li možete da ponovite.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste ovde nekoliko puta izjavili da se vi sećate da ste prvi put čuli da Čelikua oslovljavaju kao "komandant Čeliku" kada je postao komandant 121. brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada vam je postavljeno pitanje kada ste prvi put čuli da se priča o komandantu Čeliku, vaš odgovor je bio: "Tek posle ceremonije polaganja zakletve sam čuo taj izraz". Moje pitanje je sledeće: a zašto niste rekli u septembru, oktobru ili novembru 1998. godine? Ili zašto niste rekli kada je bila formirana brigada?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne znam zašto to nisam rekao. Ali takva je situacija. A gde je moj odgovor gde se kaže da sam ja to čuo u tom periodu?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste pročitali izjavu i niste uneli nikakvu ispravku osim onog dela o seljanima. I o njihovom oružju. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Časni Sude, već sam ranije objasnio da ne znam stvari na način na koji ih vi znate, na način na koji ih vi naglašavate. Ja ne mogu da izvučem suštinu stvari o kojima vi mislite. Gledao sam u izjavu kakva je sada. Govorio sam istinu onako kako je ja znam. I ja još uvek govorim stvari koje znam. I to je to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi znate da kada je formirana 121. brigada da je Fatmir Limaj bio njen komandant. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To je ono što sam čuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da li ste čuli kojim je jedinicama komandovao pre nego što je postao komandant 121. brigade?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste čuli da je komandovao nekim jedinicama u avgustu?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne, ništa nisam čuo o tome

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Mislio sam na avgust 1998. godine. Da li ste čuli da je komandovao nekim jedinicama u julu 1998. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste svedočili juče i danas da se on borio zajedno sa vama kada ste ga videli u Lapušniku/Llapushnik u periodu između ceremonije polaganja zakletve i kraja juna, početka jula?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam sasvim jasno razumeo to oko perioda. Da li možete da ponovite?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U pravu ste. To je bilo loše postavljeno pitanje. Svedočili ste danas i juče da u vreme kada ste lično videli Fatmira Limaja u Lapušniku/Llapushnik da je to bilo u periodu između ceremonije polaganja zakletve i 26. jula za vreme borbe. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U stvari, vi ste tvrdili da se borio kao obični vojnik, da nije bio komandant. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste svedočili da on nije obilazio trupe u rovovima da vidi kako napreduje kopanje rovova i druge aktivnosti. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Nisam pazio da vidim zbog čega dolazi. I ne znam da li je došao zbog toga. Video sam ga kako se bori na položajima kao svi mi, kao svi mi ostali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da li vi tvrdite da je Čeliku postao komandant 121. brigade na području koje ste obeležili na karti i svih onih sela a da nikada pre toga nije komandovao nijednom drugom jedinicom?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Pa ja to ne znam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle vi ne znate kojim je jedinicama mogao Čeliku da komanduje pre nego što je postao komandant 121. brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Nisam znao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da vam postavim sada nekoliko pitanja o jednoj drugoj temi. Juče ste govorili kako ste vodili beleške na imanju Gëzima Gashija?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da mi kažete kada ste počeli da vodite te beleške?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne mogu tačno da se setim ali otprilike mesec i po dana pre pada klanca Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste to radili stalno? Da li je to bio vaš jedini posao u to vreme - da vodite beleške?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne, nije mi to bio jedini zadatak. Ja sam takođe imao zadatak čuvanja straže kada smo odlazili na položaje da osmatramo teren, a isto tako kada bi došao neki novi vojnik, morao sam da uzmem njegove podatke: odakle je, da li je oženjen, kakvo je imao oružje, da li je uopšte imao oružje. To je bio moj zadatak.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A ukoliko bi se vojniku izdalo oružje, da li biste i to zapisivali?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Znam – govorićemo o tome kasnije – da ste bili ranjeni u borbi 26. jula 1998. godine. Moje pitanje je sledeće: pre tog ranjavanja da li ste imali bilo kakvih fizičkih problema?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da opišete kakvi su oni bili?

Govorimo o maju i junu 1998. godine.

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Ranije sam imao nezgodu i bio sam povređen. I to je sve.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A molim vas, da li možete da nam opišete kako ste bili povređeni i kakva je bila povreda?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To se dogodilo... traktor... traktor me je pregazio i bio sam povređen. Koleno mi je bilo polomljeno, vremenom sam počeo da se osećam bolje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada se desila ta povreda, kada ste slomili koleno?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Izvinjavam se, ne koleno. To je bilo...

prevodioci: Prevodilac ne razume reč "kuka".

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Vi ste upravo pokazali svoj levi kuk. Da li je to to?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da, kuk.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kuk. Kada ste imali tu povredu kuka, kada ste slomili kuk? Kada se to dogodilo?

prevodioci: Nema prevoda...

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ta se nesreća dogodila 1991. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Primetio sam da hramljete kada ulazite i izlazite iz sudnice. Da li je to posledica te povrede kuka?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne. Ponovo sam ga povredio nakon... za vreme rata zbog granatiranja. Zbog granatiranja sam ranjen i ponovo sam povredio kuk. Imao sam povrede na kolenu, ispod kolena, na ruci, po glavi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: O toj povredi ste govorili ranije. Da li vam je povreda stvarala neke probleme ili poteškoće na borbenom položaju u maju, junu ili julu 1998. godine?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da. Ali ja se nisam štedeo jer sam sebi dao zadatak da budem pripadnik OVK i to sam i radio. I ovde kažem iskreno, ja nikad nisam mislio da će živ da izđem, ali želeo sam da budem deo istorije odbrane svog naroda.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da, razumem i verujem vam. Moje pitanje je sledeće: da li je vaša ranija povreda noge ili vaš invaliditet imao ikakve veze s tim što ste toliko vremena provodili radeći u kancelariji, vodeći beleške?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako se sećate, ko je odlučio da vi možete da obavljate neke kancelarijske poslove, a isto tako i da se borite na liniji fronta, odnosno da obavljate dužnosti na liniji fronta?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: To je odlučio Ymer Alushani, zvani Voglushi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je on to odlučio sam ili je o tome i sa nekim drugim razgovarao?

SVEDOK KARPUZI – ODGOVOR: Ne. On je to sam odlučio ali je obavestio Qerqizija.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ovo je za mene pogodan trenutak da prekinemo.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Nicholls. Završavamo sa radom za danas. Da li možemo da zaključimo da ste blizu kraja svog ispitivanja?

TUŽILAC NICHOLLS: Pokušaću da budem kratak sutra, časni Sude. Ali imam još nešto da odradim.

SUDIJA PARKER: To se zove maglovit nagovještaj. Završavamo za danas i nastavljamo sutra u 14.15 časova.

Sednica završena u 18.59 h.

Nastavlja se u sredu, 9. februara 2005. godine u 14.15 h.

